

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Munch-Petersen* og *Aksel Larsen*:

Til § 12.

Paragraffen affattes saaledes:

„Denne Lov træder først i Kraft, naar og kun for saa vidt Medlemmerne i de Organisationer, Loven omfatter, ved en Urafstemning med Flertal har udtalt sig for Indførelse af de i Loven fastsatte Mæglings- og Afstemningsregler.

Ved Lovens Ikrafttræden bortfalder Lov Nr. 37 af 28. Februar 1927 om Mægling i Arbejdsstridigheder.“

Første Næstformand (*Vanggaard*):

Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (*Lundberg*): Som ærede Medlemmer vil have set af Betænkningen, er det ikke lykkedes at naa til Enighed om det af Ministeren stillede Forslag. Som Ordfører for Udvalget skal jeg kun tillade mig at anbefale de af hele Udvalget stillede Ændringsforslag, som er tiltraadt af den højtærede Socialminister. Det drejer sig kun om uvæsentlige Ændringer, jeg kan f. Eks. nævne Ændringsforslag Nr. 5, hvorefter Stk. 2, 3die Punktum, i § 8 faar en mere letfattelig Ordlyd; i Henhold til den Debat, der fandt Sted under første Behandling, har Ministeren givet § 8, Stk. 2, 3die Punktum, en ny Ordlyd, som hele Udvalget har fundet betydelig klarere og mere letfattelig.

Paa Udvalgets Vegne skal jeg anbefale Ændringsforslagene Nr. 2, 5, 6, 7 og 8, idet jeg tilføjer, at Udvalget er enigt om, at der for Søens Arbejdere foreligger et særligt Forhold med Hensyn til den Frist, Forligsmanden bør give for Afgivelse af Svar paa stillet Mæglingsforslag. Paa hele Udvalgets Vegne siges det derfor i Betænkningen, at der altid for Søens Arbejders Vedkommende bør gives en saadan Frist, at de, der befinder sig paa Rejse, saa vidt det overhovedet er gør ligt, kan faa Lejlighed til at afgive deres Stemme.

De forskellige Ændringsforslag, der er stillet af et Mindretal, tilkommer det ikke

mig som Ordfører for det samlede Udvalg at motivere, jeg vil dog gerne have Lov til allerede nu at fremsætte en Bemærkning om Ændringsforslag Nr. 1. Efter dette Ændringsforslag paalægges det Forligsmændene at erkyndige sig om Løn- og Arbejdsvilkaar ikke blot inden for Landets Grænser, men ogsaa i de Lande, der i væsentlig Grad paafører vore Erhverv Konkurrence. Rent bortset fra, at man ikke uden videre kan overføre eller sammenligne Lønninger og Akkordsatser i Udlandet med de danske, fordi der er saa mange Forhold, som spiller ind og maa tages i Betragtning — bl. a. kan Leveomkostningerne og mange andre Forhold spille ind og give et helt andet Billede af de Lønforhold, som Arbejderne inden for det Fag, man nu maatte ønske at undersøge, arbejder under —, jeg siger, bortset fra det er det Flertallets Anskuelse, at det ikke er Forligsmandens Opgave at skønne over, paa hvilket Punkt der bør indgaas Forlig, for man vil saa hurtigt nærme sig som en uundgaaelig Nødvendighed: en Voldgiftskendelse. Efter Flertallets Opfattelse er Forligsmandens Opgave alene at finde det Punkt, paa hvilket der er Sandsynlighed for, at han kan forlige Parterne. Vi kan derfor ikke acceptere dette Forslag, bortset fra de rent saglige Indvendinger, jeg gjorde før. Saaledes som hele Forligsinstitutionen er bygget op, er det Forligsmandens Opgave under alle Omstændigheder at forlige Parterne uden Hensyn til, hvad der maatte være hans personlige Opfattelse af de stridende Parters Standpunkter. Vi mener ikke, at der mellem Forligsmandsinstitutionen, som vi kender den, og tvungen Voldgift er nogen Mellemvej.

Dette har jeg ønsket at sige allerede paa Forhaand i Anledning af det af et Mindretal stillede Ændringsforslag under Nr. 1, uden at jeg naturligvis i øvrigt skal indlade mig paa at motivere Ændringsforslaget.

Jeg indskrænker mig altsaa til at anbefale de af Flertallet stillede, jeg kan sige gennemgaaende rent formelle, Ændringsforslag og dermed Lovforslaget i den saaledes ændrede Skikkelse til Vedtagelse.

Christiani: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Krag, er bortrejst i Dag, har Partiet anmodet mig om at sige et Par Ord ved dette Lovforslags anden Behandling.

Det foreliggende Lovforslag kan jo siges at være et af de allervigtigste, vi i lange Tider har haft til Behandling. Spørgs-